

DOMOVINA

Škafja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvoľijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gid., pol leta 1 gid. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Storimo nekaj!

Ako se oziramo po uspehih slovenske politike, ne moremo biti zadovoljni. Iz Istre in Primorja, iz Korčana in štajarskega Podravja čuje se obupni klic bratov pogrezujočih se v brezno italijanstva in nemštva: „Morituri vos salutant!“ (Umirajoči vas pozdravljajo!) Vlada boža Italijane v Primorji, meče jim v nenasiljiva žrela mastne kose političnih privolitev, vlada maši sebi ušesa in zapira si oči pred prav čudnimi italijanskimi in nemškimi izjavami in dejanji na jugu in severu; ako pa Slovincem vzkipi srd nad takim početjem njihovih tlačiteljev, pretrpeti morajo najhujše kazni; pri napadih na Slovence pa ne najdejo hudodelcev.

Štajarski in koroški deželni zbor, mestni in občinski zastopi na Štajarskem in Koroškem dajajo denarne podpore društvom in napravam, ki izpodkopavajo slovenstvo; na odločilnih mestih državne uprave sedé nasprotniki slovenskih teženj in minister za uk drzne se že reči, da na Koroškem Slovencev ni.

Ožijo se nam naše meje, po naših domih ššpirijo se oholi tujci in pridružijo se jim potujčenci; raznarodovanje Slovencev pospešuje se na vseh straneh!

Kam pridemo? Pred odgovorom trepečemo! Uspehov naša politika žalibog ne kaže toliko, kolikor bi bilo treba za naš narodni in s tem tudi gmotni blagor!

Mogočen sovražnik, oprt na pomoč sosednjih držav, na jugu in severu; brezobziren tlačitelj turškega značaja, ošabni Mažar, na vzhodu!

Tako stanje našega naroda zahteva pač junjaški upor vseh Slovencev, združitve vseh bojniov proti ljutim sovražnikom prodirajočim med nas od vseh krajev. Tak boj zahteva vojskovedilij, ki vse svoje sile obračajo v edini veliki namen!

In takih nimamo Slovenci! V Ljubljani, srcu slovenstva, od koder bi se po vseh žilah našega narodnega trupla morala raztakati zdrava kri slovenskega rodoljubja, mesarijo se Slovenci med seboj in to tako, da ravno iz sredine svoje, iz glavnega stana svoje vojske, ne dobivamo vodilnih povelj, ampak prihaja nam samo žalost in — pohujšanje!

Glavni stan naše vojske je razklan, pastir je pobit, ovčice smo brez pastirja, vojska brez vojvode!

To vedo naši nasprotniki predobro, oni natančno znajo, kako so premnoge naše moči najčvrstejše korenine vezane v domačem boju, zato se nam samo posmehujejo, ako kedaj napovedujemo odločen nastop; rogajo se nam, češ, da tako nič ne zmoremo in da sami ne vemo, kaj hočemo!

Bolj uničujoče sodbe o narodno-politični stranki pa ni mogoče izreči, kakor da ne ve kaj hoče!

Krivična pa sodba vsled našega postopanja ni, Bogu bodi potoženo!

Ako bi se v Ljubljani trezno in resno zavedali svrhe, katero hočejo doseči, ako bi ne pozabljali na zlati stari nauk „respice finem“ (misli na konec), morali bi nastopiti drugače!

Resen politik se prvo vpraša: kaj hočem, in drugo: kako bom to dosegel. V svesti si je pa tudi, da človek ni nezmožljiv in da zato ima opraviti z nasprotniki svojih teženj in svojih sredstev, opraviti z ljudmi drugega mnenja. Ako hoče priti do zaželjenega uspeha, poizvedavati mora nazore okoli sebe, ker sicer ne more spoznati pravih pripomočkov za dosego svojih nakan, pogajati se mu je na desni in na levi, spredaj in zadaj. Pri vsakem pogajanju pa je treba spoštovati mnenje in prepričanje drugih.

Kakor nastopajo ljubljanski Slovenci, v tem pač pogrešamo mnogokrat skupne svrhe, ki more in mora biti samo ena, t. j. ohranitev naroda in vseobčni blagor njegov.

Sredstva ljubljanskih Slovencev pa pogostoma niso, da bi bilo mogoče resno razgovarjati se o njih.

Kam plovemo? In kam bi imeli brodariti? Odgovorimo!

Toliko kratkoviden ne more nobeden razumen Slovenec biti, da bi mislil, da mu je mogoče zatreti, uničiti nasprotno domačo stranko.

Nasledek tega temelja v politični modrosti pri nas pa mora biti iskanje združujočih mislij pri obeh domačih strankah in odstavljanje nasprotij iz nastopa. Zdaj pa smo pri stvari, ki je jedro ljubljanskim prepričanjem in katere smo se že poprej splošno dotaknili — spoštovanje drugega mnenja. Iz tega spoštovanja izvira naravno lepa oblika v občevanju!

Spremeniti se mora naše politično bojevanje! Vedstvo naše politične ladje mora sprejeti drugačen poslovnik, če ne, potopimo se!

Gledé tega poslovnika treba bi se bilo dogovoriti na shodu slovenskih rodoljubov! Ljubov! Ljubljanski prepričani so nekim Slovincem izpred oči glavne točke slovenskega političnega programa; sredstva, s katerimi bi se naj program izvršil, pa so postala včasih neslovenska in — nedostojna.

Priporočamo shod slovenskih rodoljubov, ne samo poslancev, izven bojišča domačih strank, n. pr. v Rimskih Toplicah na Štajarskem.

Vsak tak shod je še imel svoje dobro! Ako kranjski domači si sovražniki ne pridejo, posvetovali bi se došli sami in morebiti naši geslo za mir v domači hiši in bran proti tujim sovražnikom.

LISTEK.

Ciganka.

Izvirna povest.
(Spisal Dragotin Vrenko.)
(Konec.)

Pri večnih durih ga sreča Davorin, ki je ravnokar se le zvedel strašno novico. Gospod Migolič mu je v kratkih besedah pisal, da Marica ni bila njegova hči in da je včeraj njen pravi oče prišel po njo in jo odpeljal. Naglo je hittel k Migoliču, da bi to reč, katera mu je še bila nerazumljiva, bolj poizvedel.

„Za Boga! Mirko, kam hočeš iti?“ vpraša Davorin prestrašen, ko ga je natančneje v obraz pogledal, in ga prime za roko.

Mirko postoji par trenutkov kakor da bi kaj premišljeval, potem se molče obrne in gre nazaj v svojo sobo. Davorin mu z začudeno prestrašenim obrazom sledi.

„Mirko ti si bolan,“ pravi Davorin, ko so se duri za njima zaprle. „Ali naj pošljem po zdravnika?“

„Li meniš, da zamore zdravnik ozdraviti neizizrečne duševne bolečine, katere razgrajajo po človeških prsih in trgajo moje srce neusmiljeno?“ vpraša Mirko otožno se smehljaje.

„Ne žaluj in ne tuguj preveč po tej izgubi,“ tolaži ga Davorin. Udaj se nemili usodi, katera ti je vsekala tako boleče rane, in ne obupaj! Saj je še mogoče, da se Marica vrne in se ti izpolnijo zlate sanje o srečnem življenju, katero si si naslikal. Človek mora mnogo, mnogo težav prenašati na svetu in če tudi to, kar mu je najdražje izgubi, ne sme obupati, temuč voljno pretrpeti tuge življenja; kajti nezapopadljiva prihodnost nam donese nepričakovano žalost ali veselje.

Mirko je molčal na vse tolažbe svojega prijatelja in enakomerno zrl pred se v tla. Za njega je bilo življenje brez vse vrednosti in najraje bi se bil pogreznil v zemljo in končal. Davorin ga je saj toliko potolažil, da je ostal doma in se vlegel k počitku, katerega pa tudi v mehkih blazinah po tolikem trpljenju ni našel.

Gospod Migolič je potem Davorinu natanko povedal celo zgodovino Marice do današnjega dne in svitle solze odkritosrčne bolesti, katere že tako dolgo niso rosile oko mladega uradnika, so zaigrale v njegovih očeh. Popolnoma potr nad usodo nesrečne Marice, katero je toliko čislal in spoštoval, še bolj pa nad žalostjo svojega prijatelja, se je vrnil pozno zvečer domov.

Danes pa so popuščale Mirka že tudi zadnje moči. Večkrat je omahnil na divan in glo-

boko zdihnil; mrzaz ga je pretresal, čeravno mu je glava kipela od vročine. Noge so se mu začele šibiti in glava mu je postajala težka. Nazadnje se je vendar podal v posteljo in sladek spanec ga je zazibal v pokoj.

Blizu male vasice ne daleč od Karlovca so že nekaj dni imeli Cigani svoj tabor. Nekaj posebnega jih je moralo zadrževati na potovanju, kajti kraj ni bil posebno ugoden za kak zaslužek in le redkokedaj se je zgodilo, da so se tukaj ustavili. Leno in brez vsacega opravka so se sprehajali ali pa ležali v gosti, hladni senci košatih dreves in nagajali drug drugemu. Sempatam je tudi kateri izmed njih pozorno pogledal proti vozu in potem pol resno, pol šaljivo izustil par kratkih besed proti svojemu tovarišu.

Tam na vozu je slonel stari Cigan in z cesnim obrazom molče zrl v blede, upadlo lice mlade deklice, ki je z umazanimi cunjami pokrita ležala pod platneno streho. Videlo se ji je na prvi hip, da je bolana, zelo bolana; oči je imela zaprte, niti ganila se ni in lahko je so-pela. Po dolgotrajnem trpljenju jo je prevzel tisti dobrodejni, slački mir, ki se polasti človeka pred smrtjo. Hude srčne bolečine so zatrle in umorile mlado cvetko že v razvijanju, v najlepši dobi življenja. Čez nekaj časa odpre svoje velike, svitlo-mokre, modre oči in z lahnim

Na tem shodu, ki naj bi bil splošen slovenski shod vseh slovenskih pokrajin, izrekel naj bi se tudi protest proti oholim in bedastim zahtevam nemško-nacionalne stranke in se tako popravilo, kar se je brez potrebe pokvarilo, in tako dalo zopet ugled slov. delegaciji državnih poslancev.

Razgovarjati se bo tudi treba o listu, ki bi izdatno branil Slovence v nemškem jeziku, ker se je „Südst. Post.“ spremenila v cerkven list in ima v zadnjem času jako majhen prostorček za slovenske težnje in ta se že polni prevečkrat v hudo škodo stvari in listu; „Süden“, „Slavisches Echo“ in „Adriatische Post“ pa stojijo vsak na svojem stražišču in osamljeni malo koristijo. Vsi ti listi združeni v enega, ki bi potem morebiti bil lahko dnevnik, storili bi mnogo.

Snidimo se torej v mir in bratovsko ljubezen na blagor milega naroda!

Potrpite!

Nikjer ni menda ta beseda tako udomaćena, kakor pri nas Slovencih. Vlada odgovarja našim zastopnikom že nad 50 let: Potrpite! Diplomatični poslanci se baš tako dolgo opravičujejo napram radovednim in nezadovoljnim volilcem: Potrpite!

Mi pa čakamo in potrpite — saj tudi Rim ni bil v enem dnevu sezidan!

Cela Avstrija je za nas Slovence velika nezdrava — čakalnica, posamezne kronovine pa so male, tesne čakalnice. In tukaj se gnetemo in drgnemo nad polstoletja.

Bili smo med prvimi, ki so takoj ob razglasitvi ustave prosili za vstop. Ker pa nismo prišli v fraku in rokavicah, pustili so nas vladni lakaji čakati do danes, in še čakamo. Vsi so prišli pred nami ter zopet odšli obdarovani z vsakovrstnimi pravicami in — predpravicami zadovoljnih obrazov. Odpravljeni in potolaženi so ostavili že zdavno čakalnico celó Židje in Cigani, čakamo le še mi slovenske pare.

Potrpite!

Pred petdesetimi leti že so kosali krono vine po željah poedinih narodnostih, mi pa še vedno čakamo na „Zedinjeno Slovenijo“.

Čakajte, potrpite!

Ustanovljale so se drugim visoke in nižje šole, in celó tam, kjer jih niti prav trebalo ni. Slovenci le še vedno čakamo ne le na zdavno nam že obljubljenó vseučilišče v Ljubljani, nego tudi na vsako srednjo, da, elementarno šolo v našem jeziku.

Čakajte, potrpite!

V izobilju imajo drugi narodi izobraževalnih, strokovnih zavodov, vse pogoje za uspešni razvoj svojega poklica in samostalnosti. Imajo po svoji narodnosti prikrojeno pravosodje, deželne, okrajne in krajevne uprave. Povsod so jim na razpolago domačini v domačem jeziku. Pošte in

železnice, obrt in promet, vse je urejeno v domačem duhu, vse jim harmonično služi v gmetni in politični blagor. Slovenci ne le da vsega tega nimamo na svoji lastni zemlji, takšne javne naprave — so proglašene pri nas za nemško lastnino, od koder se naš jezik in narodnost zasmehuje, izziva in zapostavlja. Deželna vlada in podvlada so nemške, kjer se upošteva le nemški značaj, nemški jezik. Naše višje in srednje šole so nemške, kjer dobé zaslužka le nemški možje, kjer naša mladina le s pomočjo okorne nemščine kaj dosega. Še v ljudskih šolah bi naše vlade ne privoščile Slovincu mesta, da bi imele dovolj sposobnih Nemcev ali renegatov. Koliko naših nadarjenih učiteljev se je trudilo, da so napravili izpite tudi za srednje in meščanske šole. Posebno zadnjim ostanejo takšni izpiti celo življenje — šport, ker nimamo niti ene slovenske meščanske šole, na nemških pa jih nočejo nastavljanjati, pač pa jih tolažijo: Čakajte, potrpite!

Naša sodišča so nemška, nemški je pismeni in občevalni jezik. Uradništvo je večinoma nemškega pokolenja in mišljenja. Slovenec dospe morda do adjunkta ali sodnika, višje pa le, če se odpove svoji narodnosti ter postane justični renegat. Kje pa imamo slovenske višjesodne svetnike, kje je Slovenec predsednik kakšnemu sodišču?

Čakajte, potrpite!

Naše pošte, železnice in druge prometne naprave poznajo le nemščino, nemščina je pri njih v besedi in pisavi znotraj in zunaj. Slovenec kot uradnik je redek, navadno le pismonoša, sluga ali zavirač. Za slovensko občinstvo imajo tukaj poslušajoči Prusaki povelje, jih politični oblasti naznaniti kot demonstrativne izzivače. Ko prosimo za borne dvojezične pečate pri poštah ali napise pri železnicah, pa se nam kliče: Počakajte, potrpite! Ali se pa na naše zahteve kratkomalo niti ne odgovori.

Potrpljenje je sicer lepa lastnost; ono je dokaz moške zrelosti, mirne krvi. Pa naše potrpljenje meji že na mlačnost, odrevenelost.

Ko bi bili mi sami s seboj in s svojimi rodnimi brati tako potrpežljivi, kakor smo z našimi nemškimi vladami! Toda tukaj nam kaj rada kri zavre, zbudi se nam maščevanje in trgamo se za goli nič ali za slabosti svojih bratov v splošno pohujšanje. Sovražni vladi in birokratiški politiki odpuščamo vse, doma pa se spodtikamo nad vsakim smetom. Če ima kdo malo drugačno socijalno mišljenje, drugačno metodo za naše politične borbe, že planemo po njem. Ne varuje ga požrtvovalno rodoljubje, niti nesebično delovanje za narod. Ali je potem čuda, da se nam večkrat najboljše moči skuajajo, da naši najboljši bojevniki odpašajo meč; zakaj med tem, ko so ga vihteli v narodni borbi, priletelo jim je iz lastnih vrst krepelce pod noge, ali jih butil cepec po plečih — samo ker niso istega zasebnega prepričanja.

Dokler bodo naši politikarji in socijalni reorganizatorji na tako ozkosrčnem stališču, da ne bodo znali spajati socijalna vprašanja z narodnostnimi, dokler bodo puščali narodna čustva pri organizujočih v mrtvilu, dokler jim bo vsak dobrodošel kdor pripozna le njihovo socijalno barvo, najsi pa bo v duši renegat ali narodni ogleduh, dotle ostanemo še vedno v čakalnici ter bomo slišali: Čakajte in potrpite!

Da, potrpite, toda z vlado nikdar in nikjer, pač pa z domačini, rodnimi brati ter s svojimi napakami in slabostmi!

Naš indiferentizem.

Eden naših ljudskih pregovorov pravi: „Prisiljena reč še s kruhom ni dobra“, in ta pride v navadnem življenju v praksi prav mnogokrat do veljave, v veljavo pride pa tudi kaj rad pri nas v političnem življenju, osobito v slučajih, ko pritiska vlada s svojim aparatom na nas Slovence, ki našemu narodnemu obstanku škoduje, dočim ustreza s tem in takim pritiskanjem po navadi svojim a še bolj — nemško-italijansko mažarskim namenom.

Sama tepta po svojih organih, ali vsaj pusti teptati zakone, ki so ali bi vsaj imeli biti sveta stvar vsakemu, dočim od nas „manj vrednih narodov“ — slovanskih, zahteva brez-pogojno pokorščino in respekt.

Pokorščina in respekt se pač morata izkazovati pred zakoni, ki jih je cesar s svojim podpisom uveljavil, toda pred njimi ju imajo izkazovati vsi faktorji, organi in državljani, ne pa samo — mi! Ali Nemci, Italijani in Mažari izkazujejo zadnji čas bore malo respekta in pokorščine pred avstrijskimi zakoni, — večinoma jih primora do tega le sila, nasprotno pa smo vsi drugi pohlevni trpini krivice, ki se nad nami izvršuje!

Zbok tega lotil se nas je južnih Slovanov zadnji čas nekaj narodno-političen indiferentizem, ki se v navadnem življenju zove brezbriznost ali pa — mlačnost. Zlasti pa cvete ta indiferentizem v nas, odkar živimo v dobi parcijelnega absolutizma. Vlada dela zdaj z nami kar in kakor hoče, seveda pri takih odnosajih in razmerah ni čuda potem, če je nas Slovence zapustilo nekdanje navdušenje za narodni boj in lotila se nas dremota politične lenobe in separatizem! Če bomo res znanprej le roke križem držali in prepuščali sami sebe usodi, potem seveda ne bo odrešenja iz dosedanjih železnih spon, v katere nas uklepajo tam gori in tu doli.

Že se potapljamó po nekod v nemštvo in italijanstvu polagoma; pa Nemci in Italijani bodo našo narodno brezbriznost jeli še bolj občutno izkoriščati, če bomo tu na jugu mi Slovenci roke križem držali še znanprej, udajali se le v božjo voljo, vse drugo pa prepuščali usodi!

Našo brezbriznost, domači boj, — Slovenci nismo nikdar siti boja, — in nedoslednost v

smehljajem okoli bledeh ustnic jih upre v zelene vrhove, katere so zlatili zadnji solnčni žarki. Potem se ozre proti staremu Ciganu, ki se zgane pod tem ginljivim pogledom, in mu reče s slabim, tihim glasom:

„Oče, prosim vas, izpolnite mi samo to edino, mojo zadnjo željo. Sporočite Migoličevim v Reko, kadar ne bom več med živimi, da sem se preselila tje v drugo življenje in da sem srečna.“

„Marica, saj ne bodeš umrla,“ pravi stari Cigan otožno.

„O jaz dobro čutim, da bom umrla, znabiti prej, kakor sama upam. Tako lahko, tako sladko mi je pri srcu, kakor še nikoli,“ nadaljuje in njen glas je vedno bolj tih. „Obljubite mi, oče, da bodete uslišali mojo prošnjo. Odpustite mi, oče, če sem vas kedaj razžalila in bčdite mi — zdravi — in srečni.“

„Marica!“ vskliknil je oče, prijel njeno suho, belo roko in jo pritiskal na prsi.

Nekaj trenutkov še in globok vzdih je upihnil mlado življenje uboge Marice. S srečnim nasmehom na ustnih, katere so še v zadnjem hipu šepetale besedo „Mirko“, je končala mlada, lepa Ciganka.

Kaj je pač čutil stari mož, katerega bi človek obsodil, da nima srca, sedaj, ko je otrp-

nila roka njegovega lastnega otroka na njegovih prsih? Tudi on je šel kmalu za njo tje v boljše življenje, kjer je konec vsega trpljenja vseh tug tega sveta.

Tri mesece pozneje je bil v Reki sijajen pogreb. Peljali so k zadnjemu počitku blagodušno, radodarno in toliko priljubljeno gospo Migoličovo, ki je po hudem trpljenju mirno v Gospodu zaspala. Eno velikodušno, blagodarno srce je nehala biti, to so pričale obile solze mnogih revežev, ki so šli potrti za rakvijo in dali zadnji sprevod veliki svoji dobrotnici.

Kaj je znano gospo spravilo v grob, to je vedelo sedaj že mlado in staro po celem mestu. Velika žalost po izgubi njene rejenke Marice, in posebno še vest o njeni smrti je popolnoma potrla njene telesne moči. Vsi zdravniki niso mogli ozdraviti globoko ukoreninjenih, skelečnih bolečin, katere so polagoma razdjale njeno življenje. Mnogo, mnogo je trpela in tem slajše je bila odrešilna smrt, ki jo je odnesla gori k njeni Marici. A v spominu ubogih sirot, katerim je bila prava mati, je še dolgo živela hvaležno slavljená.

Gospod Migolič je mirno in molče prenašal svoje bolečine; vso svojo pozornost in skrb je obračal sedaj na svojega ljubljenca, edinega človeka, ki mu je še ostal kot zadnji solnčni žar

v njegovem življenju. Mirko je ležal nevarno bolan med življenjem in smrtjo. Zdravniki so dvomili o njegovem okrevanju in stavili vso upanje le na njegovo zdravo telesno krepot. Gospod Migolič in stari Andrej sta mu stregla z vsemi močmi in čula pri njem noč in dan. Večkrat je široko odprl oči in nemirno gledal po sobi, a nobenega človeka ni spoznal. V nemirnih sanjah je govoril nerazumljive reči in strašne podobe je slikal z živimi barvami v razburjeni domišljiji.

Zdelo se mu je, da stoji z Marico pred oltarjem, a stoprav ko ju hoče mašnik poročati, zapazi, da je Marica v grdi, umazani ciganski obleki in naglo beži z njo iz cerkve. Drugokrat zopet se mu je sanjalo, da se pogovarja doma s svojo nevesto o veseli prihodnosti, ko vstopi stari Cigan in jo odpelje. Rešil bi jo rad in bežal z njo, a sedaj mu stopi Davorin nasproti in ga drži nazaj. Potem se mu zopet vidi, da drži Marico mrtvo na rokah in se ne more načuditi njeni lepoti; strastno jo objema, kliče in prosi, da naj oživi.

Take in enake reči so mu blodile po glavi in vsakokrat mu je stopil mrzel pot na čelo. Tedni so pretekli, da je prestal najhujšo nevarnost in začel spoznavati reči okoli sebe. Kakor da bi se zbudil iz dolgih težkih sanj, je povpra-

političnem življenju nas bodo daleč pritrirale. In lahko trdimo že danes, da se bode potem kes nad lastnimi grehi prepozno zbudil.

Naši politični možje — voditelji naj se bolj brigajo za interese svojega naroda, ki jih je poslal na poslanski ali kak drug častni sedež in naj ga dramijo doma k delu, zunaj doma pa delajo zanj po svoji vesti. Kakršnih voditeljev smo vredni, take pa imamo in kakršne poslance si kak okraj izvoli, take pa ima; če z obojim slovenski narod ne doseže uspehov, potem naj jih zavrže. Ali indiferentni ne smemo ostati nasproti sedanji resni dobi in gledati, kako se sovražnik — z vlado vred polastuje naših pravic in — naše zemlje!

Celjske novice.

(Procesija sv. Reš. Telesa) je bila letos v Celju posebno slovesna, ker je bil ta dan po hladnem dežju izvanredno lep. Procesija se je premikala po navadni poti pod vodstvom preč. opata in ob asistenci domačih dohovnikov ter onih iz reda čč. oo. kapucinov in lazaristov. Spremljala je procesijo stotnija tukajšnjega bataljona domačega pešpolka. — V nedeljo se je vršila istotako veličastna procesija pri sv. Jožefu, katero so vodili čč. oo. lazaristi.

(Orkestralni koncert) priredi godbeni klub „Narodne čitalnice“ v Celju v nedeljo, dne 11. junija 1899. ob 8. uri zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“. Vstopnina za osebo 1 krona. Spored: 1. R. Wagner: Tanhäuser, zbor in koračnica. 2. Dr. Benj. Ipavic: Predigra k opereti Tičnik, za orkester in klavir; na klavir igra iz prijaznosti gospica Jela Sernec. 3. L. Kleister: Goldelse, mazurka. 4. J. Haydn: Kvartet št. 1. G-dur, igrajo gg.: A. Munda, Q. Pertl, J. Schmorranzer, dr. H. Šuklje. 5. S. Kutschera: Veš li mamica, solo na rog s spremljevanjem orkestra. 6. J. Meyerbeer: Potpourri iz opere „Robert hudič“. 7. L. André: V maju, valček. 8. V. Bellini: Duet in kvintet iz „Somnambule“. 9. F. Vorser: Nasaneh, galop.

(Posnemajte ga!) Častiti gospod Ivan Krušič, cesarski svetnik in c. kr. profesor v pokoju, je podaril celjskim samostojnim nemško-slovenskim razredom — takozvani slovenski gimnaziji — nad sto znanstvenih in zabavnih knjig. S tem velikodušnim činom je zdatno pomnožil mlado, torej še borno dijaško knjižnico, še posebej pa je obogatel učiteljsko knjižnico, z deli, kakršnih nima niti vsaka stara gimnazija na Slovenskem. Če povemo, da je dobila gimnazija od gg. Krušiča „Slovanko“ in „Slavina“ Dobrovskega, Kopitarjevo in Metelkovo slovnico, Miklošičevo „Slovensko biblioteko“, Apostola (e codice rmonasterii Šišatovac), Staroslovensko krestomatijo, Radices linguae Slovenicae veteris dialecti, Schleicherjevo „Formenlehre der kirchen-slavischen Sprache“, Šafaříkovo „Geschichte der süd

ševal zdaj to, zdaj ono; a gospod Migolič in stari Andrej mu nista hotela mnogo odgovarjati, ker on je potreboval pred vsem miru in govorenje ga je preveč utrudilo. Tudi gospejino smrt siva mu zamolčala, dokler ni malo okreval. Ta navica ga je sicer še precej omamila, pa tudi tega se je kmalu otresel in potem je šlo naglo naprej na potu k zdravju.

Leto in dan pozneje so odnesli tudi gospoda Migoliča k zadnjemu pokoju in Mirko je ostal sam, čisto sam na širnem svetu. Kaj mu je pomagalo vse veliko premoženje, katero je sam podedoval, ker pa ni imel ljubečega srca, ki bi ga bilo tolažilo in mu pomagalo prenašati trpljenje, katero je težilo njegovo notranje življenje! Davorin je bil že davno prestavljen v oddaljeno mesto, drugega prijatelja pa ni imel, katerega bi bil mogel tako odkritosrčno ljubiti. Prodal je hišo v Reki, na katero so ga vezali tako žalostni spomini in se napotil v daljni svet. Potoval je od mesta do mesta, od dežele do dežele in se naaposled naselil v mirnem, tihem kotu svoje dolomovine in tam kot samotar prebil zadnja leta svojega tužnega življenja. Vedno pa ga je, do zadnjega trenutka v duhu spremljala njegova newesta, mlada, plavooka Ciganka.

slavischen Literatur“, Jenkove in Valjavčeve „Pesmi“, Razlagove „Zvezdice“, nekaj Kastelčeve „Krajske zibelice“ itd., spozna večš čitatelj, da je Krušičevo darilo znamenite cene. Slovenskega glasnika“ in „Slovenske Bčele“ do sedaj ni bilo v gimnazijski knjižnici; po g. Krušiču so ji došli tudi ti v slovenskem slovnstvu prevažni zborniki. Razume se, da je prejela gimnazija od g. Krušiča tudi mnogokaj Matičnih knjig; izmed knjig Mohorjeve družbe dobila je vseh 15 zvezkov Staretove „Občne zgodovine“. Knjižnica učiteljska ima sedaj tudi Shakespeareova dramatična dela, Schwenkovo Slovansko Mitologijo, grške in latinske slovnike; celo grški pisan „Novi zakon svetega pisma“ ji je došel. Prijatelji slovenske gimnazije celjske, ali bi ne kazalo, da posnemate g. svētika Krušiča?

(Slaba reklama.) Magistratni pisarji in člani olupševalnega odseka mesta Celja so sedaj na delu ter pišejo v vse nemške liste obširne reklame, da bi privabili kaj tujcev v celjsko letovišče. Žid ne more svoje krošnje bolj hvaliti, kakor storijo to plačani pisarji glede Celja. Vse je krasno, uzorno, ceno itd. Ena pa se jim ni posrečila. V hvalospetu prorokujejo tudi, da „se kralnica polagoma bliža svoji dovršbi“. Ker pa so slišali in videli tujci isto predlanskim in lani, a letos najdejo zopet le kup nerednega in nedovršenega zidovja, — morajo že zaradi tega slučaja dvomiti nad resničnostjo magistratne hvale. Sicer pa tudi mi želimo, da bi posetilo naše mesto mogoče veliko poštenih in miroljubnih tujcev; bomo v splošno premembo srečevali vsaj včasih poštene obraze po naših ulicah in sprehodih. Ob enem pa bodo ti tujci raznesli po svetu nepristransko sodbo o takozvani „nemški oliki in miroljubnosti“ ter o — slovenskih na padih na celjsko nemštvo.

(Cestni koledar z uro) postavi neka tuja tvrdka brezplačno blizu kolodvora v Celju. Mesto si je izgovorilo pravico, da to napravo zopet odstrani, kedar koli se mu zljubi. Takšna ura je z ozirom, da je na kolodvorskem poslopju zunaj ni, jako hvalevredna naprava.

(Nemška duševna revščina.) Nemeec je, ki se povsod hvali in samega sebe poveličuje. On je po domišljiji vse in pravi uzor duševnega proizvajanja. Slovan — po nemškem mnenju — je proti Nemcu tako malenkosten, da ga še komaj ugleda. A koliko je storil Slovan za Nemca in si je Nemeec kasneje to prisvojil kot svoje, je težko preračunati. Slovan pa od Nemca nikdar nič ni imel. Pa saj tudi Nemcu za Slovana ni mogoče kaj storiti, ker ga ne ume niti jezikovno niti duševno. Sedaj kričijo Nemci na vsih krajih in kotih bojno pesem „Das Deutsche Lied“. To jim je začetek in konec vsake pojedine, vsacega popivanja in vsake slavnosti. A kaj bi rekli Nemci, ko bi vedeli vsi, da je to nemško pesem „Das deutsche Lied“ uglasbil Slovan od njih tako sovražen Čeh, skladatelj Vencel Kalivoda. — No le kričite povsod in vedno vašo bojno pesem „Das deutsche Lied“, pa povejte tudi, da ste duševno tako revni, da vam je mogel to bojno pesem uglasbiti Slovan.

(Celjanska nespodobnost) Iz Žalca se nam piše: Na Telovo bila je ravno procesija po trgu, in je bil blagoslov pri altaru pri hiši g. Kukeca. V tem hipu pridrvijo iz Celja sem po državni cesti 3 kolesarji. Prvi — pravijo da je bil dr. zdravilstva Gollitsch — dirja ne zmene se za bogoslužno opravilo po cesti s pokrito glavo in ko so mu ljudje klicali „odkrijte se“, „abdecken“ stegnil se je na svojem kolesu kakor petelin ter zatulil v pozdrav t. j. v nesramen zasmeh svoj „heil“. — Tovariš, ki je pridiral za njim, stisnil se je na kolesu skup ter dervil istotako s pokrito glavo mimo. Ko prihaja tretji, stopil mu je g. župnik Koren nasproti, rekoč: „To je motenje vere,“ na kar je ta, bil je državnega pravnik namestnik g. dr. Baier, stopil raz kolesa in se odkril, kakor se spodobi. Nad obnašanjem prvoimenovanih dveh kolesarjev vlada pa obče razburjenje, posebno glede prvega, čegar hajlanje med procesijo in blagoslovom očito spada med kaznjiva dejanja, katero mora kot nespodobno vedenje med očitnim bogoslužnim opravilom preganjati državni pravnik.

Spodnje-štajarske novice.

(Poštni konceptni praktikantje) in sicer trije se bodo kmalu sprejemali pri pošttem ravnateljstvu v Gradcu. Zahtevajo se juridične študije s tremi drž. izpiti. Adjutum letnih 500 gld.

(Štajarska dežela) je imela leta 1898 1395 uradnikov in 3073 uslužbencev v deželnih, mestnih in občinskih službah. Plača za to osebo je znašala skupno 1,614.480 gld. Za ljudsko šolstvo je izplačala dežela z mesti vred 1.804.143 gld., za srednje in strokovne šole 140.769 gld., tako, da znašajo vsi ti stroški 3.560.000 gld. Vseh oseb plačuje dežela 8131.

(Pri sodnijah) se bodo od 1. julija t. l. imenovali pisarniški oficijali v IX. činovnem razredu — pisarniški višji oficijali ter pisarniški ravnatelji in predstojniki — pisarniški višji predstojniki. Nadalje je ustanovljeno s 1. julijem 1899 novo mesto sodniškega osebja pod imenom pisarniški asistent. Pisarniški asistentje bodo opravljali isti posel kakor sedaj kanlisti in oficijali ter bodo imeli do novo ustanovljenega mesta pravico tudi dosluženi podčastniki s certifikati.

(Učiteljske premembe.) Gospa Marija Pirc je postala stalna učiteljica v Dobovi pri Brežicah. Za nadučitelja na Vidmu ni imenovan gosp. Jak. Kopic, kakor se je krivo poročalo, nego gosp. Iv. Knapič od Sv. Antona v Leskovcu. — Umril je dne 27. m. m. g. Ernst Bračko, šolski vodja pri Sv. Lovrencu nad Ivnikom.

(Teharska podružnica sv. Cirila in Metoda) je zborovala pretečeno nedeljo, kakor smo javili, pri Štiglicu na Slancih. V odbor so bili izvoljeni gg.: Franc Gajšek, predsednik; Jakob Zupanc, podpredsednik; Andr. Presker, tajnik; Štefan Koštomaj, blagajnik; Štefan Boucon, Jernej Lečnik, Franc Vrečko in Franc Lužovic, odborniki. Podružnica šteje 67 novih udov. Udeležba je bila zelo velika, k čemur je pač pripomogla vest, da uprizorijo domače deklice historično igro „Mlinarjev Janez“, katero so si brez vsake tuje pomoči same dramatizirale. In res je bila to nenavadna prikazen, ta trud in lepa sposobnost slovenskih kmetskih devojk! Nahajajo se v igri dolgi citati melodijozno ubrani, logično postavljeni in polni domovinskega žara in zanosa, prepleteni z junaško hrabrostjo. Dasi igra ni imela tistega utisa, kakor bi ga gotovo imela, da so bile vloge „Janeza“, grofa „Urha“ ter ostalih teharskih junakov v rokah moških igralcev, pripoznati se mora neustrašenim dramaturgom in uprizoriteljicam vsa hvala, in zraven lepe nadarjenosti tudi zavedno čuteče slovensko srce, ker le tako so se mogle priproste slovenske deve s takšnim žarom udati svojim vlogam. In baš ta prikazen je bila pri celi igri za sedaj pač najlepša. Upamo, da vidimo to igro predelano in popravljeno še kedaj na odru. Po igri je bila šaljiva dražba, ki je prinesla blagajni lep skupiček.

(Občinska volitev v Petrovčah.) Pri občinski volitvi v Petrovčah, katera se je vršila pri ogromni udeležitvi volilcev dne 23. velikega travna t. l. bili so jednoglasno izvoljeni: v III. razredu: Jurij Planinšek, Makso Pristovšek, Anton Puncar, Anton Koren, Jakob Rotar in Andrej Vizjak za odbornike, in Miha Ivanek, Janez Kodela, Matej Stegenšek za namestnike; v II. razredu: Franc E. Fridrich, Miha Piliš, Matija Goršek, Matija Žagar, Franc Zupanc, Franc Kodela za odbornike, in Jože Žagar, Pavelj Ocvirk, Anzelm Cencelj za namestnike; v I. razredu: knez Jurij Salm, Karol Kudar, Karol Tržan, Anton Drev, Anton Vizjak, Jurij Pospah, za odbornike, in Jože Kotar, Franc Jelovšek, Ivan Škoberne za namestnike. Volilci so stali na volišču trdno kakor skala; mož za možem je oddal svoj glas, eden kakor drugi, mirno se je vršila volitev in vladala je splošna navdušenost. Ta sijajna zmaga je sad in nasledek izvrstnega občinskega gospodarjenja zadnjih treh let. Ta ednoglasna volitev je dokaz zavednosti in domoljubja naših vrlih volilcev in bode zapisana v zgodovini petrovške občine z zlatimi črkami. Živila petrovška občina, živili zavedni in vrli volilci!

(Volitev občinskega predstojništva v Petrovčah.) Pri volitvi občinskega predstojništva v Petrovčah, katera se je vršila dne 4. t. m. so

bili izvoljeni: g. Anton Koren za župana, in gg. Jurij Planinšek, Franc E. Fridrich, Anton Vizjak in Jakob Rotar za občinske svetovalce.

(Deželni okrajni živinozdravnik v Žalcu gosp. Jožef Stegu) je imenovan c. kr. okrajnim živinozdravnikom v Dubrovniku v Dalmaciji.

(Vransko.) Tukaj se na skrivnem pobirajo podpisi za nemškega učitelja. Vrančani, slutite kam plovete?

(Pevsko društvo Sv. Jurij ob Taboru.) Na vabilo začasnega predsednika zbralo se je na binkoštno nedeljo po večernicah precejšnje število Šentjurčanov v tukajšnji šoli, da bi se posvetovali in osnovali odbor pevskega društvu. Ker se je zbralo zadostno število udov, otvori zač. predsednik zborovanje s presrčnim pozdravom na vse navzoče, osobito na č. g. kaplana, kateri vedno podpira koristna podjetja in razloži na kratko pomen tega društva. Z vročo željo, da bi se Šentjurčani kar v največjem številu odzvali temu vabilu, preide k sprejemanju udov. Izvršujočih društvenikov se je oglasilo takoj nad 20, mnogo pa tudi podpornikov, med katerimi štejemo razven č. g. župnika in č. g. kaplana tudi večino naših veljakov. Na predlog g. Franca Plaskana, izvolijo se v stalen odbor sledeči gg.: Nadučitelj Pečovnik Franc, predsednik in pevovodja; učitelj Jezovšek Janko, podpredsednik in gospodar; učitelj Jelovšek Fortunatus, tajnik; trgovec Plaskan Franc, blagajnik; posestnik Ocvirk Matevž, odbornik; posestnika Kobale Janko in Pečnik Franc, namestnika. Konečno se je določil čas za pevske vaje in ko g. predsednik naznani, da dobimo v kratkem tudi društvene znake, razšli smo se z gorečo željo, da bi se mlado društvo prav krepko razvijalo ter obrodilo mnogo sadu.

(Šoštanj.) Tukajšnja bolniška blagajna imela je dne 28. majnika občni zbor, pri katerem so se v nadzorništvo in razsodilni odbor volili zavodni Slovenci. Pri točki razni predlogi stavljeni je delegiranec Goričan, da se vloži na namestnijo pritožba zoper glavarstvo v Slov. Gradcu zaradi zavlačevanja iztirjanja zaostalih vplačil pri znanih delodajalcih. Daljni predlog je bil, da se dr. Karol Chloupek kot edini definitivni nastavljeni zdravnik proglasi, in da se ima pri blagajni edno le v slovenskem jeziku uradovati. Vsi predlogi so bili enoglasno sprejeti. Zadnji čas izstopili so nemški privrženci iz bolniške blagajne, češ, da jim slovensko uradovanje ne diši. Sedaj smemo reči, naša blagajna je izčiščena in edina na Slovenskem Štajarju, katera slovensko uraduje, in katera tako vestno deluje, da nima pomankljaja, kakor celjska. Delodajalce opozarjamo na to, da se zamorejo pri vsaki blagajni zavarovati, če tudi niso v tistem okraju nastavljeni, torej bi bilo od Slovencev to vpoštevati.

(Nova Štifta pri Gornjemgradu) Dne 1. junija t. l. sme naše bralno društvo prištevati med najboljše dneve svojega delovanja. Prostorna šolska soba je bila prenapolnjena domačega ljudstva, ki je z velikim zanimanjem poslušalo jako zanimiv in s šalami prepleten pouk o svinjereji g. potovalnega učitelja Mart. Jelovškega. Prisrčna mu bodi zahvala za njegovo požrtvovalnost v poučevanju milega nam naroda slovenskega, a ljudstvo naj se pa tudi teh naukov po mogočnosti drži, kar mu je predsednik, g. Ivan Kelc, priporočal posebno toplo. Mili mi Novoštifčani, le tako naprej in v marsičem bo bolje. Omeniti še moram, da je bila dobra polovica od občinstva naših vrlih gospodinj navzoča.

(V Novi Štifti pri Gornjemgradu) se je v noči 26. m. m. potegnil nad posestvom Pogorelnika velik plaz. Nad pet oralov zemlje je zdrčalo v dolino, med temi je bil en oral smrekovega gozda. Plaz je odnesel tudi dva hleva, en mlin in eno žago. Prebivalci bližnje hiše so morali po noči bežati iz stanovanja. Drugi dan je prišel škodo ogledovat celjski okrajni glavar.

(Na Zidanem mostu) je utonil v Savi pri kopanju dne 5. t. m. neki natakak. Truplo še ni našli.

(Ustrelil se je) v Poljčanah dne 3. t. m. železniški asistent Otokar Šabata. Smrtno zadetega so prepeljali v bolnišnico v Maribor. Ljubosumnost mu je potisnila smrtno orožje v roko.

(Umor in samomor.) Na Dunaju je ustrelil dne 2. t. m. sluga kneza Windischgrätza, Fran Adamič iz Konjic svojo ljubico, kuharico Alojzijo Tršnič, doma nekod od Maribora; nato pa še sebe.

(Požar.) Pri Sv. Marku pri Ptujju je zgorelo poslopje udove Bezjakove. Zažgala je po neprevidnosti s svetilko gospodinja sama. Zgoreli sta dve kravi in dvoje telet.

(Potres.) Okoli Velike Nedelje se je čutil dne 2. t. m. ob 1. uri 25 min. popoldne pol minute trajajoč potres.

(Deželni poslanec dr. Fran Rosina) ima v nedeljo, dne 11. t. m. ob 3. uri popoldne volilni shod pri sv. Miklavžu pri Ormožu, h kateremu se vabijo vsi volilci in rodoljubi.

(Ljutomerska in ormoška čitalnica) priredita ob ugodnem vremenu v nedeljo, dne 11. junija t. l. skupni izlet k Sv. Miklavžu Sestane ob 3. uri popoldne. Vsi p. n. narodnjaki in narodnjakinje se tem potom najvljudneje vabijo.

(Vremenska postaja ne Cvenu) beleži v mesecu maju. Povprečna toplina 14.4° C. za 0.7° C. nižja od lani. Najvišja toplina dne 15. in 20. ob 2. h. p. m. 23.2° C. Najnižja toplina dne 2. ob 7. h. a. m. 5.2° C. Največ padavin dne 4. 45.6 mm. Vsota padavin 177.6 mm. Število dni s padavinami 14, z meglo 1, točo 3, z nevihto 4. Povprečna oblačnost 6.8. Toča ni naredila škode.

(Nemška zmaga.) V Polički vasi v Slov. goricah so zmagali pri občinskih volitvah dne 25. m. m. nemškutarji. Slovenci so vložili proti nepravilnostim ugovor. Meja se pogreza!

(V Jarenini) bodo dne 15. t. m. občinske volitve. Naj bi bile srečnejše od onih v Polički vasi!

(Samomor.) V Mariboru se je ustrelil dne 31. m. m. pomožni uradnik ondotnega okrajnega sodišča Konrad Kriwitz. Zapustil je ženo s 5 otroci.

(V Vuhredu) je bil ob priliki birmovanja ondotni premožni veleposestnik g. Janez Pahernig po knezoškofu odlikovan s križcem za zasluge cerkve in papeža (pro Ecclesia et Pontifice). G. Pahernig je obče znani dobrotnik cerkev v celi okolici.

(Slov. Gradec) Strašen požar je skoraj uničil preteklo soboto, dne 3. t. m. popoldne lepo ležečo koroško vasico Kotlje (Kötelach), katera je na severnem vznožju Uršulske gore na štajarski meji. Blizu je tudi letovišče s slatino „Römerquelle“. Kmalu po 1. uri popoldne je začela goret streha na hiši trgovca Tom. Pleterška in pri precej močnem vzhodnem vetru se je požar naglo razširil. Kmalu je bila skoro vsa vas s farno cerkvijo vred v plamenu in to tem ložje, ker so bile skoro vse hiše — tudi cerkev z zvonikom vred z deskami krite. Pogorelo je 12 poslopij, cerkev z zvonikom in mrtvašnica Čudno je, da je neki veliki leseni križ tik cerkve na pokopališču nepoškodovan ostal, med tem ko je bilo okoli vse v ognji. Krasni zvonovi so popokali, eden je z zvonika padel. Žalosten je bil pogled na pokopališču, kjer so križi itd. vse križem ležali, med njimi čisto črnosajasto in pomandrano „jabolko“ s križa na zvoniku! Žalostno obletava golo zidovje četa mokoselk, (Thurfalke) lastavic, vrabcev itd. iskaje mladicev in gnezd. Župnišče in šolo so k sreči rešili. Požarne brambe so prihitele z Guštanja, Prevalij itd. Ubogi pogorelci pogledujejo potrti kupe podrtin, iz katerih se še kadi.

(V Gradcu) je bilo pri spomladanskih izpitih za učno usposobljenost 12 kandidatov in 22 kandidatinj za ljudske šole ter 3 kandidatje in 3 kandidatnje za meščanske šole. Z odliko so prestali 3 kandidatnje za ljudske šole in 2 kandidatnje ter 1 kandidat za meščanske šole.

Druge slovenske novice.

(Ljubljanska odvetniška zbornica) je poslala pravosodnemu ministru resolucijo, naj isti zapove, da se bo tudi pri graškem nadsodišču slovensko obravnavalo v vseh slučajih, v katerih je bila pri prvi instanci slovenska obravnava.

(Slovensko gledališče v Ljubljani.) Tudi v prihodnji sezoni, ki se otvori meseca oktobra t. l., gojila se bode v slov. gledališču drama in opera, kar pa je omogočil le občinski svet

Ljubljanski, ki je dovolil „Dramatičnemu društvu“ izredne in zdatne podpore 2500 gl. Kakor se čuje, bodo za opero engazirane čisto nove pevske moči, govori se pa tudi da pride z zagrebškega gledališča dvoje moči v Ljubljano.

(Ošpice med šolsko mladino.) Med šolsko mladino v Ljubljani pojavile so se to pomlad ošpice in davica, vsled česar je šolski pouk na nekaterih ljudskih šolah ondi za en do tri tedne prenehal.

(Zastava „slov. krščansko-socijalne delavske zaveze“) je dragoceno delo nove iznajdbe stane do 800 gl. Na eni strani ima delavski grb na drugi podoLo sv. Mihaela.

(Električna železnica v Ljubljani.) V kratkem sklence mestna občina ljubljanska pogodbo z eno dotičnih tvrdk, ki so stavile ponudbo za zgradbo. Morda se železnica še to leto prične graditi.

(V Št. Vidu pri Ljubljani) sta se pri pokanju z možnarji med procesijo na Telovo hudo obstrelila Peter Združnik in Fran Prosen.

(V Škofji Loki) se je ustrelil J. Slabina, bivši sluga ljubljanskega filharmoničnega društva.

(V Šmartnem pri Litiji) je položil pretečeno nedeljo ljubljanski knezoškof temeljni kamen novi župnijski cerkvi.

(Vremensko poročilo v mesecu maju iz Savske doline) Povprečna toplina tega meseca je bila 13.6° C; najvišja je bila 25.5° C (15. opoldne), najnižja 3.3° C (7. zjutraj); mraza ali slapotorej, hvala Bogu, ni bilo; toče tudi ne, kakor drugod po Dolenjskem. Bilo pa je 15 deževnih dni in padlo je v vsem skup 131.8 mm dežja, Vsled obile moče in zadostne toplote setve in trava lepo kažejo.

(Iz Belokrajine.) Poslanec V. Pfeifer je te dni prepotoval po toči hudo prizadete kraje, da se je z lastnimi očmi prepričal o veliki škodi. Ljudje morajo na novo sejati, a nimajo sčim semena kupiti. Gosp. poslanec se bode z vlado vred potrudil, da dobi siromašno ljudstvo kaj podpore od dežele in države.

(V Banjaloki) pri Kočevju je umrl dne 29. m. m. ondotni učitelj g. Tom. Jelenc. Bil je vrl narodnjak. Blag mu spomin!

(V Gori nad Idrijo) užgal se je med procesijo na Telovo oltar ter popolnoma pogorel. Tudi koretelj na župniku in cerkveniku je gorel. Oba sta precej opečena.

(Uvoz klalnih svinj na Koroško) iz Štajarske in Kranjske je koroška deželna vlada pod nekakšnimi pogoji zopet dovolila. Ne smejo pa se še uvažati svinje za pleme.

(Predsednik družbe sv. Mohorja, stolni prošt dr. Valentin Müller †) Po dolgi — 16-mesečni — mučni bolezni je preminul v Celovcu dne 6. junija t. l. inf. prošt tamošnjega stolnega kapiteljna, preč. g. dr. Valentin Müller, predsednik naše dične družbe sv. Mohorja. — Pokojnik se je porodil v Glinjah, v slovenskem Rožu, dne 10. decembra 1816. Po dovršenih gimnazijskih in bogoslovnih naukah v Celovcu bil je v mašnika posvečen dne 29. julija 1840. Služboval je najprej za kaplana v Št. Juriju ob Zili in se od tam podal v višji duh. zavod „Frintaneum“ na Dunaju, kjer je postal doktor bogoslovja (l. 1847). Za tem je služboval v Logivasi, Celovcu, kjer je poučeval tudi v bogoslovju in kot župnik v Kotmarivasi. Leta 1859. je prišel za stolnega korarja v Celovec, kjer je nadzoroval šolstvo. Po upeljavi novih šolskih zakonov je postal ud. dež. šolskega sveta in nadzornik celovških ljudskih in srednjih šol. Leta 1866. prevzel je vodstvo duh. semenišča, leta 1884. pa je bil imenovan za inful. stolnega prošta in vodjo bogoslovnih nauk. — Za mnoge zasluge ga je imenoval cesar za viteza Franc Jožefovega reda in reda železne krone III. vrste. Papež pa mu je podelil čast apostolskega protonotarija in častnega komornika. — Leta 1873. ga je hotel cesar imenovati ljubljanskim škofom, a dr. Müller je visoko čast odklonil. — Leta 1860. je stopil na čelo Mohorjevi družbi in ji je bil do smrti predsednik. Mnogo je storil za njo, jo uspešno branil ob mnogoterem nasprotnem napadu. — Bil je mož temeljitega znanja, a v javnosti ni nastopil nikdar. Bodi mu časten spomin!

(Zadružno skladišče v Sinči vesi), ki bo preskrbovalo prodajo kmetijskih pridelkov za celo

Podjunsko dolino, se je že začelo graditi ter bo meseca septembra dovršeno. Stavba bo 18 m dolga, 13 m široka in 12 m visoka, ter tako močno podstavljena, da bodo zgornji prostori lahko nosili do 25 vagonov (2500 met. centov) žita. Prvo nadstropje bo zvezano z železniško postajo po 40 m dolgemu mostu. Posestniki pripomagajo s prostovoljnim delom in brezplačnim gradivom k zidanju.

(Umrl je) v Naborjetu dne 25. m. m. on-dotni župnik č. g. Fil. Lobe. R. i. p.!

(Umrl je) v Trstu dne 5. t. m. dvorni svetnik Rudolf Lyro.

(Imenovanje.) Računski svetnik Štefan Bajc v Trstu je imenovan višjim računskim svetnikom in predstojnikom računskega oddelka pri finančnem ravnateljstvu v Trstu.

(Na prižnici ga kap zadela.) V kapucinski cerkvi v Trstu je pridigoval pred nekaj dnevi iz Italije prišedši pater Anton. Med pridigo ga je zadela kap.

(Uboj.) V Trstu v starem mestu je zabodel v noči 2. t. m. neznan tujec delavca Mahničar in Slavca smrtno ter nekega Fonda, ki je skočil na pomoč, zelo nevarno.

(Iz strahu pred slepoto) se je obesil na Dunaju bivši urednik „Triester Zeitung, dr. Katka.

(V deželni šolski svet za Gorico in Gradško) je imenoval cesar kot členu knez nadškofjskega kanonika dr. Fr. Sedeja v Gorici.

(Hrvaška državna gimnazija v Pazinu) je vendar sedaj dognana stvar. Uradni listi so že prinesli razpis dveh proforskih mest na tem zavodu, in sicer eno za filologiško, drugo za prirodopisno skupino. Prošnje je vlagati službenim potom do 20. junija t. l. predsedniku c. kr. dež. šol. sveta za Istro.

(Deželni zbor istrski) se je zaključil v soboto, dne 3. t. m., ko so se laški poslanci dovolj nanoreli. Posebno zadnja zasedanja so bila polna takih drzovitosti, kakor da bi bili Italijani med seboj brez vladnega zastopnika. Zahtevalo se je, da vlada prekliče svojo namero glede ustanovitve hrvaške gimnazije v Pazinu; en poslanec je naravnost kričal, da je Istra italijanska pokrajina; drugi je zahteval, naj se avstrijsko orožništvo po Istri zameni z italijanskimi karabinjerji, ki se smejo jemati le iz Furlanije in Tridenta itd. Oslovski glas . . .

(Osebne vesti.) Juri Laneve, predsednik okrožnega sodišča v Spljetu, je imenovan dvornim svetnikom pri najvišjem sodišču.

Druge avstrijske novice.

(Izvrševalni odbor desnice) je imel dne 6. t. m. dopoldne ob 11. uri sejo, katere so se udeležili tudi Thun, Kaizl, Dipauli in Jedrze-jowicz. Seja je trajala do polu 3. popoldne. Razpravljalo se je o raznih aktuvalnih vprašanjih, zlasti o jezikovnem vprašanju in o nagodbi. Povše je podal obširen ekspozé o jezikovnih razmerah na Slovenskem, zlasti na Primorskem. Govorili so tudi Bilinski, Pacak, Engl, Stransky in Kathrein. Ministerski predsednik grof Thun je posegel dvakrat v razpravo. V prvem govoru je razložil, da vlada nima prav nobenega vzroka, umikati se jezikovnemu vprašanju. Glede njegovega drugega govora je bilo sklenjeno, varovati tajnost. O seji je bil izdan komuniké, v katerem je rečeno, da je izvrševalni odbor desnice po daljšem posvetovanju o političnem položaju novič izrekel željo, naj bi se temeljito in pravično rešilo jezikovno vprašanje, kakor tudi druga politična vprašanja in da se je z ozirom na to, da nagodbena kriza še ni rešena, prepustilo načelniku, da določi dan prihodnje seje. — Kakor se čuje, bo ta seja že v kratkem.

(Nagodbena kriza) še vedno ni rešena; govori se pa, da sta obe vladi na potu do sporazumljenja, in da pride med njima do kompromisa, ne da bi katero ministerstvo odstopilo.

(Zadružski nadzorniki.) Trgovsko ministerstvo nastavi v kratkem več zadružniških nadzornikov, katerih naloga bo, skrbeti za krepek razvoj obrtniškega združništva.

(Zaroka avstrijskega prestolonaslednika.) Splošno se zatrjuje, da se avstrijski prestolonaslednik, nadvojvoda Fran Ferdinand, zaroči z netjakinjo bavarskega princa regenta, s princzinzjo Matildo.

(Komponist Strauss †.) Na Dunaju je umrl prvi nemški komponist sedanjega veka, Ivan Strauss, 74 let star. Njegov oče, kakor tudi oba brata, so bili istotako muzikalični skladatelji. Najbolj priljubljeni so Straussovi valčki, zaradi česar je dobil tudi ime „kralj valčkov“.

(Praški mestni zastop) je poslal mestnemu svetu v Petrograd čestitko povodom proslave Puškinove stoletnice. Isto je storilo tudi društvo čeških žurnalistov.

(V Oseku) bodo začeli prihodnji mesec zidati moško učiteljsko, za katero zgradbo bo dala mestna občina 10.000 gld.

(Ogrski državni zbor) se je sešel dne 2. t. m., pa le za toliko, da je povedal Szell, da se ni dalo še ničesar doseči z ozirom na nagodbo ter prosil zbornico, naj se zasedanje preloži do 11. ali 12. t. m., češ, do tedaj mu bo mogoče pokazati uspehe. Toda kakor se pogajanje sedaj vrši, prišel bo tudi tačas praznih rok v zbornico.

(Dvoboj ogrskega zborničnega predsednika Perczela) V Budapešti se je dvobojeval dne 6. t. m. bivši minister Perczel z urednikom „Magyar Hirlapa“ Fenyoe-om. Urednik je ranjen na licu, Perczel pa na čelu.

(Ženski zdravniki v Bosni.) Bosanska deželna vlada je imenovala: gospo dr. med. Hedvigo Olszewsko za provizorično uradno zdravnico v Dol. Tuzli, gospo dr. med. Gizelo Kuhn za uradno zdravnico v Banjaluki ter premestila gospo dr. med. Teodoro Krajevsko iz Dol. Tuzle v Sarajevo.

Ogled po širnem svetu.

(Jubilej italijanske ustave) je proslavil kralj Humbert s tem, da je proglašil splošno pomiloščenje vseh onih, ki so bili zaradi revolucionarnih izgrediv lansko leto po raznih mestih Italije obsojeni v večletno ječo. Okoli 3000 obsojencev pride po kraljevi milosti zopet na prosto. Ljudstvo je vsled tega rado pozabilo vse krivice ter je svojemu kralju zahvalno in udano.

(Dreyfusova zadeva.) Kasacijsko sodišče je dovršilo revizijo Dreyfusove obsodbe ter se izreklo takorekoč za njegovo nedolžnost; kajti poslali so posebno vojno ladjo po prognanca na Hudičev otok, od koder pride okoli 26. t. m. v Brest ter bo postavljen znova pred vojno sodišče. Pri reviziji so se pokazale velikanske spletkarije, večina generalnega štaba je bila vpletenih, ki so ali krivo pričali, ali celó spise ponarejali, na podlagi katerih je bil kapitan Dreyfus obdolžen veleizdaje ter obsoje v do-smrtno prognanstvo.

(Proti francoskemu predsedniku Loubetu) so se primerili te dni hudi izgredi. Predsednik je prišel k neki slavnostni dirki, ko ga napade dogovorjena množica z žvižganjem in psovanjem; nek grof Christiani ga je celó s palico napadel. Policija je nad 100 izgrednikov zaprla. Ti so večinoma iz plemstva ter so imeli za pomoč plačane pouličnjake. Izgredi so v zvezi Dreyfusovo preiskavo.

(Španija) reorganizuje svojo vojsko. Vojaška služba bo v bodoče za vsakega sposobnega obvezna. Polki dobijo četrti bataljon, tako da bo imela država v mirnem času stalnega vojaštva do 30.000 mož. Toda kako hoče oslabiljena država zdržavati toliko mož stalno, ker pa niti v par vojnih mesecih ni mogla vojakov redno izplačevati.

(Karolinske in Marianenske otoke) je kupila Nemčija od Španije za 25 milijonov pezeta. V tem takozvanem Karolinskem arhipelu je nad 500 otokov; seveda je večina teh le bolj obsežna pečina, ki štrli gola iz vode. Dolgost celega otočja meri 3000 km. s površino 1800 kvadratnih km. Prebivalstva je vsega okoli 50.000. Zelo slabo znamenje ta prostovoljna španska razprodaja. Podobno dela trgovec pred konkurzom.

(Izseljevanje Poljakov v Ameriko.) Iz Hamburga je odplulo 15. m. m. 35.000 Poljakov; poprej jih je že dovedel parnik „Brazilia“ 1400, a na potu je 5 parnikov s 3000 Poljaki. Neznosne razmere v domovini tirajo te siromake v negotovost.

(Hrvaški izumitelj v Ameriki.) V Buenos Ayres so poskušali nedavno nov stroj, katerega je izumel liški Hrvat Anton Rukavina za elek-

trične tramvaje in železnice; pred strojem je namreč neka naprava, da vzdigne in vrže nepoškodovano vsako osebo v posebno mrežo, ki bi jo vlak dohitel na progi.

(Nesreče v Ameriki.) V Jolietu je zgrabil vlak in na kosce raztrgal Antona Bartola iz Loškega potoka na Kranjskem. V domovini zapušča ženo s 3 otroci. Dne 15. m. m. pa se je tam ubil, padši v nek jarek, Jan. Ogolin, doma iz Semiča na Dolenjskem. Dne 12. m. m. je trčil pri postaji Exeter v Pensilvaniji vlak z izletniki. Ubilo se je 29 oseb.

Dopisi.

(Iz Ljutomera.) Ljutomerska posojilnica je imela v svojem 27. upravnem letu 1898 prometa 309.267 gld. 48 kr. proti 299.711 gld. 41 kr. leta 1897.

Koncem leta 1897. je imela zadruga 688 zadružnikov. Tekom leta 1898. je pristopilo 77 zadružnikov, izstopilo pa 36, tedaj se je število zadružnikov pomnožilo za 41 in je zadruga štela koncem 1898. leta 729 zadružnikov.

Zadružni deleži so znašali koncem 1897. leta 39.969 gld. 54 kr. Tekom leta 1898. se je vložilo 2669 gld. 77 kr., vzdignilo pa 2366 gld. 68 kr., tedaj se je več vložilo za 303 gld. 09 kr. Kapitalizovane obresti od zadružnih deležev za leto 1898. so znašale 1744 gld. 42 kr. in zadružni deleži s kapitalizovanimi obrestmi vred koncem leta 1898. skupaj 42.017 gld. 05 kr.

Hranilnih vlog je leta 1898. vložilo 472 strank in sicer na novo 210 strank, določilo pa je 262 strank 773krat skupaj 84.515 gld. 75 kr. — proti 93.133 gld. 49 kr. leta 1897., — vzdignilo pa je 522 strank 1056krat in sicer 186 strank popolnoma, 336 strank pa deloma skupaj 96.225 gld. 07 kr. — proti 93.652 gld. 16 kr. leta 1897., — torej se je več vzdignilo kakor vložilo 11.709 gld. 32 kr.

Kapitalizovane obresti za leto 1898 so znašale 8712 gld. 40 kr., hranilne vloge koncem 1897. leta 217.799 gld. 44 kr., tedaj je znašalo stanje hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi vred koncem 1898. leta skupaj 214.802 gld. 52 kr., ki so naložene na 790 hranilnih knjižic. Na eno knjižico pride povprečno 271 gld. 90 kr.

Prošenj za posojila je bilo vloženih 1898. leta 208 za 51.635 gld., — dovolilo se je 44.565 gld. — Na posojilih se je 1898. leta izplačalo 37.091 gld., vrnilo pa 29.913 gld., tedaj se je več izposodilo za 7178 gld., — koncem leta 1897 je stanje posojil znašalo 242.259 gld. in koncem leta 1898. tedaj 249.437 gld., katero svoto dolguje 670 zadružnikov na 962 menic. Največje posojilo znaša 3000 gld., najmanjše pa 5 gld., na eno menico pride povprečno 259 gld. 29 kr.

Brez posojila je bilo 59 zadružnikov.

Za dobrodelne namene se je v letu 1898. porabilo 360 gld. Rezervni fond je koncem 1898. leta znašal 32.162 gld. 53 kr., posebna rezerva pa 1346 gld. 48 kr., obe rezervi tedaj skupaj 33.509 gld. 01 kr.

Čisti dobiček leta 1898 je znašal 2635 gld. 42 kr., kateri se ima vsled sklepa občnega zbora z dne 14. majnika 1899 pridjati rezervnemu zakladu.

Upravno premoženje je znašalo koncem 1898. leta 297.350 gld. 43 kr. proti 295.565 gld. 10 kr. koncem leta 1897., tedaj se je v letu 1898. pomnožilo za 1785 gld. 33 kr.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud posojilnice, ter obrestujejo po 4½%, brez odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama.

Posojila se dajejo samo zadružnikom na osebni kredit na 6% obresti.

Posojilnica uraduje v lastni hiši v Ljutomeru vsaki torek in petek razun praznikov od 9. do 12. ure dopoldne.

(Maribor.) Okoli našega mesta se trtna uš vedno bolj širi in so se torej tudi vinogradi na levem bregu Drave z vinorejsko šolo vred proglasili kot okuženo okrožje. Iz tega okrožja se torej tudi postavno ne smejo pošiljati cepljene ameriške trte v neokužene kraje. Vinorejska šola se tudi drži zakona in ne oddavlj svojih trt v neokužene kraje. Drugače pa stoje reči pri drugih trsnicah, ki leže v okuženem okrožju. Le ti trsnicarji so toliko brezvestni, da se prav

nič ne brigajo za postavna določila, temuč po raznih potih prodavajo trte tudi v neokužene kraje, kakor se je to ravno letos prigodilo, ko se je več sto trt poslalo tja nekam v Savinsko dolino, v kateri se dosihdob trtna uš še ni zasledila. Tako ravnanje je pač do skrajnosti brezvestno tako za tiste, ki trte prodajajo, kakor za tiste, kateri jih naročujejo. Tako se bo trtna uš hitro razširila tudi v sedaj še neokuženih krajih; uničila bode vinograde ter spravila vinogradnike tudi še ob tisti pridelek, ki so ga dosedaj imeli od svojih vinogradov. Ta pridelek pa, in bodi še tako neznamen, je vendar še vedno boljši, kakor nič, in prav neumljivo nam je, kako srce in kako vest morajo imeti tisti, ki hočejo tudi ta pridelek že itak ubogemu kmetu uničiti; kdor prevzame odgovornost za tako početje, tisti pač nima v sebi ne srca, in ne ljubezni do ljudstva, pač pa je njegov največji sovražnik.

Rado se sicer reče, da so starí vinogradi itak tako onemogli, da niso prav nič več vredni in da jih naj torej ljudje prenovijo. Dobro! Pa tisti, ki tako govorite, dajte tudi vsakemu posestniku potreben denar, 600—800 gld. za oral vinograda na roko, potem se bodo vinogradi že prenovili. S samimi svojimi dobrimi sveti in besedami pa ne bodete nikomur pomagali, kakor tudi ne nesreče odpravili, katero zakrivite. Po sodbi takih ljudi bi bila pač trtna uš, dasi je vinarstvo skoraj uničila, le prava dobrota za naše kraje, in tiste, kateri jo v svoji brezbriznosti ali pa tudi zlobnosti širijo, bomo morali menda še uvrstiti med prve in največje dobrotnike ljudstva!

Neka dobrota je pa trtna uš res v prvi vrsti za vse tiste trsnicarje, kateri svoje trte po židovskih cenah prodajajo in še za nekatere druge. Za ljudstvo in pa za splošno narodno stanje je pa trtna uš največja uima, ki je na rodu pokončala in še pokončuje milijone in milijone. Res je, da bi se le ti kapitali zopet povrnili narodu, ako bi se vinogradi prenovili, pa kaj takega zamore storiti le gospoda, katera ima še kak stranski zaslužek, potem špekulantje in drugi denarni zavodi, katere do vrh glave zadolženo ljudstvo s svojimi denarji zalaga. Da je vsem tem morebiti še prav ljubo, da se trtna uš razširja, bi iz tega, kar se godi, skoraj verjeli, vsaj najdejo nekateri tudi tukaj svoj dober zaslužek.

Kakor slišimo, se bodo dotični kraji, kamor so se trte odposlale, proglasili kot okuženi kraji, kar bode gotovo prav ljubo vsem dragocenim trsnicarjem, ker se jim tako odpre zopet več sveta za njihovo židovsko blago. Ljudje pa naj si pomagajo, kakor si hočejo. Res čudno, kako se pri nas dostikrat razlagajo zakoni, ki so se sklenili, kakor gotovo i ta, narodu v korist. Ubogo ljudstvo! ti le plačaj davke in visoke obresti posojilnicam in drugim denarnim zavodom — če se ti pa godi krivica, če se ti zmanjšujejo in uničujejo tvoji pridelki, pa trpi in molči ter vrh tega še visoko spoštuj vse tiste, ki tako velikodušno pospešujejo tvoje gmotne interese, tvojo srečo in blaginjo!

Iz Prage. Dne 13. m. m. vršil se je v Pragi občni zbor banke „Slavije“, katerega se je udeležil upravni svet s predsednikom grofom Harrachom v svečanostni opravi.

V prisrčnih besedah pozdravil je g. predsednik udeležnike občnega zбора, in se po kratkem uvodu v iskrenem govoru spominjal 25letnega jubileja, katerega je praznoval za procvit banke neumorno delavni podpredsednik gospod Karol Peter Kheil. Povdarjal je vztrajnost in delavnost, s katerima se je ljubljani slavljenec vedno odlikoval, kadar se je šlo za blagor banke.

Spominjal se je dalje cesarjeve petdesetletnice, katero so na tako svečan način proslavljali mnogoštevilni narodi širne Avstrije. Tudi „Slavija“ je ravnala takrat po intencijah presvitlega vladarja, naklonivši uradniškemu penzijskemu fondu 20.000 gld., zastopniškemu pa 5000 gld. prispevka. Odobrilo pa se je tudi, da se članom življenskih oddelkov izplača 10% dividenda.

Spomina vredno in naglašati je posebno tudi to, dejal je dalje gospod govornik, da ne vidimo na današnjem občnem zboru vladnega zastopnika. Vladi se ne zdi potrebno, da bi sem

pošiljala svojega odposlanca, ker je prepričana, da stoji banka na trdnem in solidnem temelju, in da je vsa uprava v najlepšem redu.

Omenjal je nadalje reorganizacijo uradniških plač, ki se je vršila v minulem letu.

Pozval je naposled navzočnike, da se udeležijo svečanosti, ki se priredi na čast jubilarju gospodu podpredsedniku Kheil, ki naj bi še dolgo vrsto let deloval v prid „Slavije“.

Gospod podpredsednik K. P. Kheil se je ginjen zahvalil za laskavo priznanje povdarjajoč, da kar je on storil, storil je le skupno z upravnim svetom ter s pripomočjo uradnikov in zastopnikov, katerim vsem je bil vedno pri srcu procvit in blagor banke „Slavije“.

Po raznih manjših opombah in nasvetih oglašil se je končno predsednik grof Harrach, izjavljajoč, da je vsled starosti skoro da prisiljen odložiti dostojanstvo, katero je imel čast imeti 27 let. Burni ugovori in vsestransko občno priznanje pa ga je naposled privedlo do tega, da se je zopet odločil prevzeti čast predsednika. Naglašal je, da vsled jednoglasne zahteve mora kot odkritosrčen Slovan ostati zvest „Slaviji“, na kar se je vršila volitev v upravni svet.

Po končanem občnem zboru vršila se je v dvorani upravnega sveta na čast gospodu podpredsedniku Kheil, ki je bila svečanost, katere so se udeležili člani upravnega sveta, uradništvo, ter ravnatelj generalnega zastopa ljubljanskega, župan Ivan Hribar in zagrebškega Josip Hanuš.

Končno naj sledi tu v dokaz, kako sijajno je zopet banka „Slavija“ v svojem tridesetem upravnem letu napredovala, nekoliko številki iz bilance za leto 1898.

Zavarovane vrednosti so znašale koncem leta 1898 v življenskih oddelkih K 62.892.878, v požarnem oddelku znašale so K 646.515.632 in v oddelku za zavarovanje proti toči K 22.259.108 — skupaj K 731.667.618 — tedaj za K 80.262.412 več kakor lansko leto. Zavarovalnina zvišala se je za K 415.922, — na K 5.035.696. Reserve in fondi znašajo K 17.895.846, — t. j. za K 1.539.328 več kakor leta 1897. Ako se prišteje k gorenjim K 17.895.846 še uradniški penzijski fond K 885.390 — ter penzijski fond zastopniški per K 390.036 — znašajo vse reserve in fondi koncem l. 1898. K 19.171.272 — in so večje za K 1.661.852 kakor lansko leto. — Premoženje v vrednostnih papirjih, gotovinah, posestvih, hipotečnih in drugih terjatvah znaša koncem leta 1898 K 18.801.028 — in se je tedaj zvišalo za K 1.618.536.

Škode je izplačala banka „Slavija“ v minulem letu K 2.974.346 — in v 30. letih svojega obstanka K 59.820.140.

Narodno-gospodarske novice.

Navod o zasajanju novih vinogradov in oskrbovanju cepljenih trt.

1. Za vinograd izberi si lepo solnčno lego; zemljo si izrigoli vsaj 80 centimetrov globoko; da ti voda in deževje ne odnašata zemljo v dolino in ne delata plazov, napelji po vinogradu zadostno število primerno širokih, ne presternih in ne preglobokih jarkov (grabic), kojih tla naj so nagnjena proti bregu.

2. Za nove nasade rabi kot podlago cepljenju le take ameriške trte, gledé katerih so izkušnje dokazale, da kljubujejo trtni uši; te so: Riparija (portalis), Solonis in Rupestris (monti kola). Ker pa vsaka teh vrst ne uspeva v vsakateri zemlji, naj ti glede tega služi sledeči navod: v ilovnato, močno, ne preveč apneno zemljo sadi Riparije (portalis), v vlažno, glinasto ali nekoliko apneno zemljo sadi Solonis, a v suhi, kameniti, apneni zemlji ti uspeva Rupestris (montikola ali metalika). V mokri zemlji ne nasajaj vinogradov!

3. Sadi trte v novem vinogradu v vrste; vrste naj so vravnane po dolgem in počez, ter tako, da so glavne vrste obrnjene proti solncu.

Vrste delaj 1 meter in 25 centimetrov do 1 meter in 40 centimetrov narazen, da bodeš trsje lahko obdeloval in ti bo solnce zemljo in grozdje dobro obsevalo in ogrevalo, ker drugače ne bodeš pridelal sladkega vina.

4. Ako ti je mogoče, zasadi vinograd s cepljenimi trtam; mlademu trsu odstrani pred

sajanjem v vinograd gornje (rosne) korenine, stranske srednje mu prikrajšaj na 4 do 5 centimetrov, spodnje (glavne) korenine pa na 8 do 10 centimetrov. Mladiko mu odkrajšaj na 1 do 2 očesi. Cepljene trte sadi le tedaj, če je cepljenje dobro zaraščeno in če so trte sveže (frišne) in lepo okoreninjene.

Vsadi pa cepljen trs navpik, ter tako, da bo cepljeno mesto ravno nad zemljo; po sajenu trs osiplji, da se ti po letu ne posuši; proti jeseni mu zemljo odgrni, da les izzori, a meseca septembra mu jo zopet pogrni, da v zimi ne pozebe. Od drugega leta naprej ni treba več trt ogrebat; dobro se pa naj pazi, da cepič ne požene korenin; gornje (rosne) korenine trsu obrezuj. Če imaš opraviti z zelenim cepljenjem, katero si si vzgajal na mestu v vinogradu, grobaj samo tiste cepljene rozge, katere so popolnoma zaraščene in katerih les je popolnoma zrel. Nezrelo in nezaraščeno cepljenje ne stori močnega trsa, ter se že za nekaj let posuši.

Umestno je tedaj, če se groba šele spomladi, ker med tem rozge, ki niso bile zrele, v zimi pozebejo; ostane nam v slednjem slučaju torej res le zdravo cepljenje za grobanje, od katerega se je nadjati, da bo storilo trpežno trsje.

5. Prvo leto daj mlademu trsu samo po en reznik z enim, k večjemu z dvema očesoma; pa tudi prihodnji dve leti ne narezuj trsu predolgih reznikov, ali celo locnov (šparonov), sicer ti onemore trs prej, kakor ti je dal prvi popolni rod. V obče se sme trs močnejše rezati šele v tretjem ali četrtem letu.

Obrezuj trs tudi pozneje vedno razumno, ter ne zahtevaj od njega več, kakor ti more dati. Večkrat v letu vinograd skrbno okoplji in iztrebi plevela.

6. Vsako tretje ali četrto leto pognoji vinograd; umestno je, če se gnoji posebno po zelo rodnih letinah. Za gnojenje rabi dobro mešanico (kompost) ali pa dobro preprneli, stari, a ne plesnivi živinski gnoj. Sveži (frišni) gnoj pomešaj z zemljo, vendar ga ne devaj trsu tik k stebelu ali neposredno na korenine. Jako dobro služijo tudi umetna (fabriška) gnojila, n. pr.: koščena moka, superfosfati, Tomasova žindra, čilski soliter, žveplenokisli amonjak, solitrovokisli kalij, žveplenokisli kalij itd.; vendar se moraš o porabi teh gnojil kaj dobro poučiti predno z njimi gnojiš, da si ne delaš škode! Vejniki porabi raje v komposte.

7. Ne zamudi o pravem času, torej prvič pred cvetom, v drugič meseca julija, a v tretje avgusta z zmesjo, katero si napravil iz 2 kil modre galice in 2½ kil svežega, žganega apna, ter 100 litrov vode — škropiti trte proti peronosperi (strupeni rosi); škropiti moraš prej, kakor se ta bolezen prikaže, ker pozneje bi bilo prepozno! Enkratno škropljenje ni zadostno!

8. Brani trs tudi drugih škodljivcev posebno pa „črnega pikca“, „grozdne plesnobe“, in „grozdnega sukača ali kiseljaka“. Prva dva škodljivca sta glivice, zadnji je mrčes.

Proti „pikcu“ ti rabi umivanje trsa spomladi ob rezanju; zato se rabi zmes, ki se napravi iz 40 kil zelene galice na 100 litrov vode.

Proti „grozdnim plesnobim“ se grozd pred cvetom in v drugič meseca julija z žvepleno moko potrosi.

„Grozdnega sukača“ pa, dokler je metulj (meseca majnika) lovi in pokončuj zarano v jutro, ko še spi v vinogradu. Ko se pa iz metuljevih jajčic izležejo gosenci (kar se zgodi sredi meseca junija, tačas se ta škodljivec imenuje „kiseljak“), išči te gosencičice v grozdu, ter jih pokončuj. More se v ta namen tudi škropiti z zmesjo, ki se napravi iz 1½ kile perzijskega prahu proti mrčesom, ter iz 3 kil v 10 litrih vode kuhanega navadnega mila (žajfe), oboje vzeto na 100 litrov vode.

9. Goji v svojem vinogradu take trsne sorte, katere ti dajo ne samo dosti, ampak tudi dobrega vina. Nikakor pa ne sadi preveč grozdnih sort! (Izmed domačih vrst izbiraj si samo najboljše).

10. Beri grozdje šele tedaj, ko je res popolnoma zrelo.

Pri trgatvi „prešaj“, če nimaš od ene sorte dovolj pridelka, take grozdne vrste skupno, katere so si glede kakovosti (vrednosti) vina enake.

Mošta ali vina ne mešaj z vodo, temuč ravnanj umno in snažno z njim, ker le na tak način bo tvoje vino imelo primerno ceno.

Prodano vino izroči kupcu nepokvarjeno in nepomešano, pristno! Le tedaj te bodo kupci vselej radi poiskali, radi od tebe kupovali in ti dobro plačevali.

Koledar.

Petek (9.) Jezusovo srce; Adolf, škof. — Sobota (10.) Marjeta, kraljica; Asterij, škof. — Nedelja (11.) 3. pobinkošna. Barnaba, apostol. — Ponedeljek (12.) Janez Fakin, spoznovalec. — Torek (13.) Anton Padovanski, spoznovalec. — Sreda (14.) Janez N.; Bazilij, škof. — Četrtek (15.) Vid, Modest in tvariši. — Prvi krajec 16. ob 10. uri 52 minut zjutraj.

• Sejmi.

Dne 13. junija v Brežicah, Kozjem, Rogatec, Sigersbergu, Št. Andražu pri Ptujju, pri Sv. Duhu pri Ločah, Sv. Janžu pri Slov. Gradcu in v Zalcu. Dne 13. v Kostri, nizi, Lembahu, Možirju, na Planini, v Pobrežju pri Ptujju, Pristavi in pri Sv. Barbari pri Konjicah.

Loterijske številke.

Trst 3 junija 1899: 63, 35, 29, 40, 15
Linc, " " " 14, 4, 79, 61, 66

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo izražamo vsem, ki so ob priliki kratke mučne bolezni s tolažilnimi obiski ter pri pogrebu z mnogobrojno udeležbo in darovanjem prekrasnih vencev izkazali svojo naklonjenost našemu nepozabnemu sinu, bratu, ozir. sorodniku, gosp.

MIROSLAV KOLMANU

črkostavcu Hribarjeve tiskarne.

Posebno se zahvalujemo slav. „Celjskemu pevskemu društvu“ za korporativni spreved in ginljivo petje, ožjim prijateljem pokojnega za dva prelepa venca, istotako za poklonjene vence in spremiteve tiskarskemu osebju Hribarjeve, „Celeja“ in mariborske tiskarne in mnogim drugim.

Celje, dne 5. junija 1899.

Zalujoči ostali.

Konzumno društvo v Verpetih pri Frankolovem.

Ker na zadnji, na dan 4. junija, sklicani

občni zbor

ni prišlo dovolj udov, se vrši isti v nedeljo, dne 18. junija t. l. s sporedom, objavljenim v zadnji številki.

Vabilo

na

VESELICO

katera se boče vršila

v nedeljo, dne 18. junija t. l. ob 3. uri popoldne v votlini Najvodove Ivanove jame v Hudi luknji.

SPORED:

1. Nova luč, plinova razsvetljava (Acetylen-Gas).
2. Vrteča igra (Ringenspiel).
3. Tamburaši in pevci se pričakujejo iz Šoštanja.

→ Godba in ples. ←

Tako bo tudi vsako nedeljo in praznik, pa tudi ob delavnih splošna razsvetljava, kadar bo le vstopnina 3 gl. znašala.

Za dobro postrežbo boče skrbjeno.

Na obilno udeležbo vabi lastnik

(200) 2-1

Ivan Vivod.

„Naša straža“

V velikem slovenskem mestu dobi takoj službo vsestransko izurjen in marljiv ter pošten sedlarski pomočnik.

Za isti kraj se išče tudi za novo ustanovljeno skladišče manufakturnega blaga „krojaške zadruge“ več voditelj. Slednji bi nastopil svojo službo 1. oktobra t. l. Več pove „Naša straža“ v Ljubljani.

Učenec

za trgovino z mešanim blagom se sprejme pri **Karolu Rayer** (197) 2-1 pri „Tiroleu“ v Arclinu pri Vojniku.

Izurjena prodajalka

zmožna tudi pisati v loteriji, želi službo premeniti. — Ponudbe se prosijo do 15. junija pod številko 44, poste (188) 1 restant Trzič.

Proda

se takoj veliko posestvo tik farne cerkve v Šmartnem pri Litiji z enonadstropno hišo, kjer je že od nekdanje trgovine z mešanim blagom in gostilniški obrt. Hiša je prostorna in ima razun prodajalne dve skladišči, lepe gostilniške prostore, 7 sob za stanovanje, 2 kuhinji in kleti. Pri hiši je nadalje ledenica, velik gostilniški in jeden ravno toliki sočivni vrt, pokrito kegljišče, prostoren hlev, velik kozolec z obširnimi spravami za seno in poljske pridelke, več oralov njiv, veličih travnikov in 3 lepi gozdi.

Nadalje je tudi na prodaj še jedna hiša tudi tik farne cerkve s 5 sobami, 2 kuhinjama, kletjo, malim vrtom in nekaj zemljišča.

Proda se vse pod ugodnimi pogoji radi rodbinskih razmer; tudi na obroke. (189) 3-1

Natančneje se izve pri lastniku

Josip Jakliču

v Šmartnem pri Litiji.

Lepo posestvo na prodaj.

Isto leži blizu kolodvora v Št. Jurju ob juž. žel. Posestvo meri nad 13 oralov in je v najboljšem stanju. Na posestvu je hiša z gospodarskimi poslopji, vse v najboljšem stanju. — Več pove **Anton Dobovišek**, Novavas, p. Št. Jurij ob juž. žel. (174) 3-2

Posestvo v Šoštanju

sredi trga je na prodaj pod ugodnimi pogoji. — Išče se tudi primerna oseba, ki bi prevzela ali kupila veliko klobučarjvo ravno tam. Oboje se odda vsled starosti sedanjega lastnika. — Več pove

Janez Topolovšek

v Šoštanju.

(198) 1

K.rol Jagodič, starejši, naznanja s tem mesto posebnih obvestil vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je njegova soproga, gospa

Franciška Jagodič roj. Kunst

dne 4. t. m. po dolgotrajni in mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, v starosti 57 let mirno prominula.

Telo drage rajne izročilo se je na domačem pokopališču materi zemlji, dne 6. t. m. ob 4. uri popoldne.

Bodi njej trajen spomin!

Šmarje pri Jelšah začetkom junija 1899.

Veliko in krasno-lepo posestvo

je na prodaj v prav lepem in zdravem kraju blizu prijaznega trga na Spodnjem Stajarskem. Obstoji iz dvonadstropne, z opeko krite hiše in še iz 5 gospodarskih poslopij v prav dobrem stanju. — Zemljo je prav lahko obdelovati in je jako rodovitna, ter je primerno razdeljena v njive, travnike in gozde. Redi se lahko 20 do 22 glav goveje živine in toliko svinj. Obstoji pa tukaj tudi lahko prav dobra gostilna, posebno ob sejmih: kajti nobene druge gostilne ni blizu. — Poleg spada tudi še popolnoma nov z opeko krit mlin z dvema tečajema, kateri ima vedno dosti vode in dela. Mlin se pa tudi sam zase proda ali pa vse skupaj. — Vse to se da tudi v zakup (najem). Cena in drugo se izve pri lastniku. — Kupci naj se kmalu oglasijo pri

(194) 1 **Fr. Špan-u v Zagorju**
pošta Pilštanj pri Kozjem, Spodnji Štajar.

Oklic.

Vsled predloga dedičev po v Mokronogu umrli posestnici Cili Simončič dovolila se je prostovoljna prodaja v zapuščino spadajočih zemljišč vlož. št. 15 in 209 kat. obč. Mokronog, t. j. na trgu ob cesti v Mokronogu ležeče hiše z gospodarskim poslopjem v vrednosti 7300 gl., in gozda v Pehurju v vrednosti 300 gl.

Za izvršitev dražbe določil se je narok

na 22. junija 1899

od 11.—12. ure dopoldne pri tej sodnji.

Kupnina plačati je z eno tretjino pri dražbi, drugo tretjino potem v 2 mescih, in zadnjo tretjino v 4 mescih po dražbi.

Daljni pogoji se bodo pri dražbi naznanili.

C. kr. okrajna sodnija v Mokronogu
dne 16. maja 1899.

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja v Celji

priporoča gospodom trgovcem in prodajalcem svojo

Veliko zalogo vsakovrstnega papirja

za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega, svilnatga (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih nežiderskih zvezkov, Hardtmuthovih svinčnikov in angleških peres po originalnih cenah tovarniških;

dalje priporoča

zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatlje za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah

Posebno lep izbor papirja in zavitek v mapah in elegantnih škatljah.

Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomenice, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirov za fotografije, listnic itd.

po nizkih cenah.

Šolske in molitvene knjige še poseben popust.

Zacherlin

Ne v zavitkih
jedino pristen v steklenici!

To je v resnici neprekosljiva, radikalna pomoč proti vsakateri mrčesni nadlogi.

<p>Celje: Traun in Stiger Alojz Walland Viktor Wegg Milan Hočevar Ferdinand Pellé Josip Matič Anton Ferjen Friderik Jakovitsch Fr. Rischlauer Karel Gela, lekarna Fran Zangger Fran Janesch Anton Kolenc M. Rauscher lekarna Topolak & Pečnik Josef Simz</p>	<p>Gomlisko: L. Ivorišek Trg Lemberg: Franc Zupančič Laško: Andrej Eibacher Planina: Lud. Schesche-ko F. Wambrechtsteiner</p> <p>Gornji grad: Jakob Božič Polčane: Ferd. Ivanus A. P. Krautsdorfer Anton Schweiß Mozirje: Leopold Vukič Pristava: Marija Suppanz And. Suppanz Brežice: Fran Mithes Varlec & Umek</p> <p>St. Paul: Norbert Zanier St. Juri: Fran Kartin J. F. Schescherko</p> <p>Braslovče: Ant. Plaskan Josip Pauner Dobrna: Jos. Sikošek Hrastnik: Alojz Bauerheim Konsumno društvo Josip Wouk</p> <p>Koñice: Fr. Kupnik Vojnik: Fr. Zotti</p>	<p>Zilbica: Janez Založnik Ivan Novak Videm: Anton Jaklin Vitanje: Karl Tischler Velenje: Adaib. Globočnik Žalec: Adaib. Globočnik</p>
--	---	--

Postranski zaslužek.

Odslužen vojak, žandarm ali paznik, ki bi imel veselje do nadziranja delavcev, dobi primerno mesto takoj. Kje pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

(193) 2-1

SPREJME SE UČENKA

z dobrim šolskim spričevalom 2-1
tako v prodajalnico z mešanim blagom
A. Krammer, Trbovlje, Štajarsko.

TRGOVEC

dobi v najem v prijaznem kraju lepe prostore za trgovino, kjer se da tudi veliko s hmeljem, žitom in sadjem tržiti. Posedstvo je pri okrajni cesti 1 minuto od farne cerkve, 2 minute od železniške postaje. — Več pove oskerbnistvo vile
2-1 ROSENHOFF
pošta R-čičkavas na Paki pri Celju.

Spomladansko sporočilo.

Svoji k svojim!

Anton Kolenc

trgovca v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“
priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: lipovo cvetje, bezgovo cvetje, bezgovo gobo, arniko, kamilice, tisočrože, pepelnove glavičke, malinsko štupo, rožičke (Mutterkorn), plavice, malinove jagode itd., sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjam, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Imam tudi krompir za seme
v zalogi, rožni in beli

„Pri dobrem pastirju“!

Kurje oči	Proizvoditelj M. HRNJAK, lekarnar.	Trda koža
	Pravi Clavén je dobiti v vsaki lekarni in drogueriji. 1 lončič 60 nvč., s pošto 75 nvč., Edino zanesljivo delujoče sredstvo „CLAVÉN“ s katerim si vsakdo v 3.—5. dneh brez bolečin za vedno more ozdraviti kurje oči, ozeblino, trdo kožo, bradavice, žulje, od znoja unete noge, pik čebele, ose, komarja itd. Pošilja se le po poštne povzetju ali če se pošlje denar v naprej. Preprodajalci dobè velik popust. Glavna podruž. za Avstro-Ogrsko lekarnar A. Winger, Ilica 12, (155) Zagreb. 12-5	Pozor!! „CLAVÉN“ je mast!!
Žulji	Proizvoditelj M. HRNJAK, lekarnar.	Ozebl-line

— Svoji k svojim! —

Rafael Salmič

= urar v Celji =
v „Narodnem domu“

priporoča svojo veliko zalogo zlatih, tula-, srebrnih in nikelnatih žepnih ur za dame in gospode.
Velika izbira stenskih ur, budilk in ur z nihalom. najnovejša in najboljša, kakor tudi špecialitete vsake vrste po najnižjih konkurenčnih cenah.
Istotako priporoča najraznovrstnejša, za vsako priliko jako primerna darila v zlatu in srebru, kakor: verižice, ubane, prstane, zapestnice itd. itd.
Vsa popravila izvršujejo se dobro in ceno. — Postrežba točna.

Mecine (molc)

prodajam v svoji pivovarni v Laškem trgu. Ta sladna krma je najboljša piča za govejo živino.

(185) 3-2

Simon Kukec.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1798“ Gradec, poste restante. (155)

„Anti-Peronospora“

Numa Dupuy & Co., Dunaj
6/1, Windmühlgasse 33.

Lahko raztopljivo sredstvo, lahko prenesljivo ter ima isti učinek kakor bakren vitrijol mešan z apnom, je mnogo cenejše, prav nič ne zamaši brizgalnic. Eden zavojev zadostuječ na 1 hl mrzle vode, stane 30 kr.

Navodila zastonj in franko.

Glavna zaloga za Celje in okolico je pri
6-3 Jos. Matiču v Celju (178)

Zahvale.

Spoštovani gospod!

Zahvaljujem Vas, ker ste mi poslali tako izvrstno zdravilo proti kašlju in prsoboli. Porabil sem jedno steklenico trpotčevega soka, pa sta mi kašelj in prsobol skoro prenehala. Pošljite mi takoj še 3 steklenice Vašega izvrstnega trpotčevega soka ter zraven tudi 2 zavoja čaja proti kašlju. Z velespoštovanjem

Vaš hvaležni

Jakob Suppan.

V Divači, dne 19. vinotoka 1897.

Trpotčev sok (Spitzwegerich-Saft), kateri deluje tako izvrstno zoper kašelj, prsobol, hripo, težkemu dihanju pa tudi za stare bolečine, dobiva se vedno svež v lekarni k Zrinjskomu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naj vsakdo pazi na varstveno znamko, ker le oni trpotčev sok je iz moje lekarnice, ki ima na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena steklenici trpotčevega soka z natančnim navodilom o vporabi je 75 krajcarjev.

Zraven trpotčevega soka je tudi dobro rabiti gorski čaj proti kašlju.

Cena jednemu zavoju gorskega čaja proti kašlju z natančnim navodilom je 35 kr.

Prvo kakor drugo se pošilja vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Cenjeni gospod lekarnar!

Pred kratkim časom sem si naročil od Vas jedno steklenico krepilnih švedskih kapljic, one so meni in mojim znancem tako dobro pomagale, da se Vam moram za to dobro zdravilo najtopleje zahvaliti. Blagovolite mi za moje znance še poslati tri steklenice po 80 kr. po poštne povzetju.

S spoštovanjem

Vid Zanič

Modruš, dne 26. maja 1898.

Prave krepilne švedske kapljice delujejo izvrstno proti vsem želodčevim boleznim, pospešujejo prebavljenje, čistijo kri, krepčajo želodec. Po teh kapljicah se izgubé vse bolezni v želodcu in črevah ter se dobi dober tek. Paziti je treba na varstveno znamko, ker le one krepilne švedske kapljice so iz moje lekarnice, ki imajo na steklenici sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega.

Cena jedni steklenici krepilnih švedskih kapljic z natančnim navodilom je 80 kr. Pošilja se vsak dan po poštne povzetju. Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Naročila, ki znašajo 5 glđ. in več pošiljajo se poštne prosto.

Vrlo spoštovani gospod!

Moja žena je ležala tri mesece vsled trganja po udih in kosteh. Ko pa je začela rabiti Vaše „mazilo proti kosteboli“ ustala je že po treh dneh, a danes pa, hvala Bogu, hodi. Zahvaljujoč se Vam na tem izvanrednem mazilu ostajam pokoren sluga

Bartol Lisički.

V Strmcu pri Stubici, dne 22. travna 1898.

Mazilo proti kosteboli (Fluid) je vrlo dobro zdravilo proti trganju v kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehlajenju, pri prepihu itd. Mazilo krepí izmučene žile, ter pomaga starim, ki trpijo na slabosti v nogah.

Vsaka steklenica mora biti previdena z varstveno znamko, t. j. s sliko Nikole Šubića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo ono mazilo je iz moje lekarnice, koje nosi to varstveno znamko na steklenici. Cena jedni steklenici mazila proti kosteboli z natančnim navodilom je 75 kr. Razpošilja se vsak dan po poštne povzetju.

Kdor pošlje denar v naprej, naj priloži za vozni list in za zabojček 20 kr.

Lekarna k Zrinjskomu

H. BRODJOVIN

Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Oelzova kava

je vsak dan bolj priljubljena ker napravi zdravo, slastno in tečno, užitno in hranilno.

Rdeči zavoji z belim trakom.